

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానఫలము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీకృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

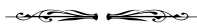
వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదఖి-
లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ-
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
యథాశక్తి, దశాధికశతతమోధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

అథ దశాధికశతతమోఽధ్యాయః

వైశంపాయన ఉవాచ

తతః ప్రయాతః కౌంతేయః క్రమేణ భరతర్షభ ।

నందామపరనందాం చ నద్యౌ పాపభయాపహే ॥ 110-1॥

పర్వతం స సమాసాద్య హేమకూటమనామయమ్ ।

అచింత్యానద్భుతాన్ భావాన్ దదర్శ సుబాహూన్ నృపః ॥ 110-2॥

వాతాబద్ధా భవన్మేఘాః ఉపలాశ్చ సహస్రశః ।

నాశక్నువంస్తమారోఢుం విపణ్ణమనసో జనాః ॥ 110-3॥

వాయుర్నిత్యం వవౌ తత్ర నిత్యం దేవశ్చ వర్షతి ।

స్వాధ్యాయఘోషశ్చ తథా శ్రూయతే న చ దృశ్యతే ॥ 110-4॥

సాయం ప్రాతశ్చ భగవాన్ దృశ్యతే హవ్యనాహనః ।

మక్షికాశ్చాదశంస్తత్ర తపసః ప్రతిఘాతికాః ॥ 110-5॥

నిర్వేదో జాయతే తత్ర గృహోణి స్మరతే జనః ।

వీచం బహువిధాన్ భావాన్ అద్భుతాన్ వీక్ష్య పాండవః ॥ 110-6॥

(యుధిష్ఠిర ఉవాచ

యదేతద్ భగవంశ్చిత్రిమ్ పర్వతేఽస్మిన్ మహాజసి ।

ఏతన్మే సర్వమాచక్ష్య విస్తరేణ మహాద్యుతే ॥

లోమశ ఉవాచ

యథాశ్రుతమిదం పూర్వమ్ అస్మాభిరరికర్షన ।

తదేకాగ్రమనా రాజన్ నిబోధ గదతో మమ ॥ 110-7॥

అస్మిన్పుషభకూటేఽభూద్ ఋషభో నామ తాపసః ।

అనేకశతవర్షాయుః తపస్వీ కోపనో భృశమ్ ॥ 110-8॥

స వై సంభాష్యమాణోఽన్వైః కోపాద్ గిరిమువాచ హ ।

య ఇహ వ్యాహరేత్ కశ్చిద్ ఉపలానుత్పజేస్తథా ॥ 110-9॥

వాతం చాహలాయ మా శబ్దమ్ ఇత్యువాచ స తాపసః ।

వ్యాహారంశ్చేహ పురుషః మేఘశబ్దేన వార్యతే ॥ 110-10॥

ఏవమేతాని కర్మాణి రాజంస్తేన మహర్షిణా ।

కృతాని కానిచిత్ క్రోధాత్ ప్రతిషిద్ధాని కానిచిత్ ॥ 110-11॥

నందాం త్వభిగతా దేవాః పురా రాజన్నితి శ్రుతిః ।

అన్వపద్యంత సహసా పురుషా దేవదర్శినః ॥ 110-12॥

తే దర్శనం త్వనిచ్ఛంతః దేవాః శక్రపురోగమాః ।

దుర్గం చక్రూరిసుం దేశం గిరిం ప్రత్యూహరూపకమ్ ॥ 110-13॥

తదాప్రభృతి కౌంతేయ నరా గిరిమిసుం సదా ।

నాశక్రవన్నభిద్రష్టుం కుత ఏవాధిరోహితుమ్ ॥ 110-14॥

నాతప్తతపసా శక్యః ద్రష్టుమేష మహాగిరిః ।

ఆరోఢుం వాపి కౌంతేయ తస్మాన్నియతవాగ్భవ ॥ 110-15॥

ఇహ దేవాస్తదా సర్వే యజ్ఞానాజస్రూరుత్తమాన్ ।

తేషామేతాని లింగాని దృశ్యంతేఽద్యాపి భారత ॥ 110-16॥

కుశాకారేవ దూర్వేయం సంస్తీర్ణేవ చ భూరియమ్ ।

యూపప్రకారా బహవః వృక్షాశ్చేమే విశాంపతే ॥ 110-17॥

దేవాశ్చ ఋషయశ్చైవ వసంత్యద్యాపి భారత ।

తేషాం సాయం తథా ప్రాతః దృశ్యతే హవ్యవాహనః ॥ 110-18॥

ఇహోఘ్నతానాం కౌంతేయ సద్యః పాస్మాభిహన్యతే ।

కురుశ్రేష్ఠ్యాభిషేకం వై తస్మాత్ కురు సహానుజః ॥ 110-19॥

తతో నందాఘ్నతాంగస్త్యం కౌశికీమభియాస్యసి ।

విశ్వామిత్రేణ యత్రోగ్రం తపస్తప్తనునుత్తమమ్ ॥ 110-20॥

వైశంపాయన ఉవాచ

తతస్తత్ర సమాష్టుత్య గాత్రాణి సగణో నృపః ।

జగాను కౌశికీం పుణ్యాంరమ్యాం శీతజలాంశుభామ్ ॥ 110-21॥

లోమశ ఉవాచ

ఏషా దేవనదీ పుణ్యా కౌశికీ భరతర్షభ ।

విశ్వామిత్రాశ్రమో రమ్య ఏష చాత్ర ప్రకాశతే ॥ 110-22॥

ఆశ్రమశ్చైవ పుణ్యాఖ్యః కాశ్యపస్య మహాత్మనః ।

ఋష్యశృంగః సుతో యస్య తపస్వీ సంయతేంద్రియః ॥ 110-23॥

తపసో యః ప్రభావేణ వర్షయామాస వాసవమ్ ।

అనావృష్ట్యాం భయాద్ యస్య వవర్ష బలవృత్రహా ॥ 110-24॥

మృగ్యాం జాతః స తేజస్వీ కాశ్యపస్య సుతః ప్రభుః ।

విషయే లోమపాదస్య యశ్చకారాద్భుతం మహత్ ॥ 110-25॥

నిర్వర్తితేషు సస్యేషు యస్మై శాంతాం దదౌ నృపః ।

లోమపాదో దుహితరం సావిత్రిం సవితా యథా ॥ 110-26॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ

ఋష్యశృంగః కథం మృగ్యామ్ ఉత్పన్నః కాశ్యపాత్మజః ।

విరుద్ధే యోని సంసర్గే కథం చ తపసా యుతః ॥ 110-27॥

కిమర్థం చ భయాచ్ఛక్రస్తస్య బాలస్య ధీమతః ।

అనావృష్ట్యాం ప్రవృత్తాయాం వవర్ష బలవృత్రహా ॥ 110-28॥

కథంరూపా చ సా శాంతా రాజపుత్రీ యతవ్రతా ।

లోభయామాస యా చేతో మృగభూతస్య తస్య వై ॥ 110-29॥

లోమపాదశ్చ రాజర్షిః యదాశ్రూయత ధార్మికః ।

కథం వై విషయే తస్య నావర్షత్ పాకశాసనః ॥ 110-30॥

ఏతన్నే భగవన్ సర్వం విస్తరేణ యథాతథమ్ ।
వక్తుమర్హసి శుశ్రూషోః ఋష్యశృంగస్య చేష్టితమ్ ॥ 110-31॥

లోమశ ఉవాచ

విభాండకస్య విప్రర్షేః తపసా భావితాత్మనః ।
అమోఘవీర్యస్య సతః ప్రజాపతిసమద్యుతేః ॥ 110-32॥

శృణు పుత్రో యథాజాతః ఋష్యశృంగః ప్రతాపవాన్ ।
మహార్హస్య మహాతేజాః బాలః స్థవిరసమ్మతః ॥ 110-33॥

మహాహ్రాదం సమాసాద్య కాశ్యపస్తపసి స్థితః ।
దీర్ఘకాలం పరిశ్రాంతః ఋషిః స దేవసమ్మితః ॥ 110-34॥

తస్య రేతః ప్రచస్కంద దృష్ట్వాస్పరసముర్వశీమ్ ।
అప్పుపస్పృశతో రాజన్ మృగీ తచ్ఛాపిబత్ తదా ॥ 110-35॥

సహ తోయేన తృషితా గర్భిణీ చాభవత్ తతః ।
సా పురోక్తా భగవతా బ్రహ్మణా లోకకర్తృణా ॥ 110-36॥

దేవకన్యా మృగీ భూత్వా మునిం సూయ విమోక్ష్యసే ।
అమోఘత్వాద్ విధేశ్చైవ భావిత్యా దైవనిర్మితాత్ ॥ 110-37॥

తస్యాం మృగ్యాం సమభవత్ తస్య పుత్రో మహాన్మషిః ।
ఋష్యశృంగస్తపోనిత్యః వన వినాభ్యవర్ణత ॥ 110-38॥

తస్యర్షేః శృంగం శిరసి వై రాజన్నాసీన్మహాత్మనః ।
తేనర్యశృంగ ఇత్యేవం తదా స ప్రథితోఽభవత్ ॥ 110-39॥

న తేన దృష్టపూర్వోఽన్యః పితురన్యత్ర మానుషః ।
తస్మాత్ తస్య మనో నిత్యం బ్రహ్మచర్యేఽభవన్మృప ॥ 110-40॥

ఏతస్మిన్నేవ కాలే తు సఖా దశరదస్య వై ।
లోమపాద ఇతిఖ్యాతః హ్యంగానామీశ్వరోఽభవత్ ॥ 110-41॥

తేన కామాత్ కృతో మిథ్యా బ్రాహ్మణేభ్య ఇతి శ్రుతిః ।

స బ్రాహ్మణైః పరిత్యక్తః తతో వై జగతః పతిః ॥ 110-42॥

పురోహితాపచారాచ్చ తస్య రాజ్ఞో యదృచ్ఛయా ।

న వవర్ష సహస్రాక్షః తతోఽపీడ్యంత వై ప్రజాః ॥ 110-43॥

స బ్రాహ్మణాన్ పర్యృచ్ఛత్ తపోయుక్తాన్ మనీషిణః ।

ప్రవర్షణే సురేంద్రస్య సమర్థాన్ పృథివీపతే ॥ 110-44॥

కథం ప్రవర్షేత్ పర్జన్య ఉపాయః పరిదృశ్యతామ్ ।

తమూచుశ్చోదితాస్తే తు స్వమతాని మనీషిణః ॥ 110-45॥

తత్ర త్వేకో మునివరః తం రాజానమువాచ హ ।

కుపితాస్తవ రాజేంద్ర బ్రాహ్మణా నిష్క్రుతిం చర ॥ 110-46॥

ఋష్యశృంగం మునిసుతమ్ ఆనయస్వ చ పార్థివ ।

వానేయమనభిజ్ఞం చ నారీణామార్జవే రతమ్ ॥ 110-47॥

స చేదవతరేద్ రాజన్ విషయం తే మహాతపాః ।

సద్యః ప్రవరేత్ ఏర్జన్యః ఇతి మే నాస్తి సంశయః ॥ 110-48॥

ఏతచ్ఛ్రుత్వా వచో రాజన్ కృత్వా నిష్క్రుతిమాత్మనః ।

స గత్వా పునరాగచ్ఛత్ ప్రసన్నేషు ద్విజాతిషు ॥ 110-49॥

రాజానమాగతం జ్ఞాత్వా ప్రతిసంజగృహుః ప్రజాః ।

తతోఽంగపతిరాహూయ సచివాన్ మంత్రకోవిదాన్ ॥ 110-50॥

ఋష్యశృంగాగమే యత్నమ్ ఆకరోన్మంత్రనిశ్చయే ।

సోఽధ్యగచ్ఛదుపాయం తు తైరమాత్యైః సహాచ్యుతః ॥ 110-51॥

శాస్త్రజ్ఞైరలమర్థజ్ఞైః నీత్యాం చ పరినిష్ఠితైః ।

తతశ్చానాయయామాస వారముఖ్యా మహీపతిః ॥ 110-52॥

వేశ్యాః సర్వత్ర నిష్ఠాతాః తా ఉవాచ స పార్థివః ।

ఋష్యశృంగమృషేః పుత్రమ్ ఆనయధ్వముపాయతః ॥ 110-53॥

లోభయిత్వాభివిశ్వాస్య విషయం మమ శోభనాః ।
తా రాజభయభీతాశ్చ శాపభీతాశ్చ యోషితః ॥ ॥110-54॥

అశక్యమూచుస్తత్ కార్యం వివర్ణా గతచేతసః ।
తత్ర త్వేకా జరద్యోషా రాజానమిదమబ్రవీత్ ॥ ॥110-55॥

ప్రయతిష్యే మహారాజ తమానేతుం తపోధనమ్ ।
అభిప్రేతాంస్తు మే కామాన్ త్వమనుజ్ఞాతుమర్హసి ॥ ॥110-56॥

తతః శక్త్యామ్యానయితుమ్ ఋష్యశృంగమృషేః సుతమ్ ।
తస్యాః సర్వమ్ అభిప్రేతమ్ అన్వజానాత్ స పార్థివః ॥ ॥110-57॥

ధనం చ ప్రదదౌ భూరి రత్నాని వివిధాని చ ।
తతో రూపేణ సంపన్నాః వయసా చ మహీపతే ।
స్త్రీయ ఆదాయ కాశ్చిత్ సా జగామ వనమంజసా । ॥110-58॥

ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వాతర్గత తీర్థయాత్రాపర్వణి
లోమశతార్థయాత్రాయామృష్యశృంగోపాఖ్యానే దశాధికశతతమోఽధ్యాయః ॥110॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామివారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్చుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

